

بررسی تجربی رفتار خمشی نانوکامپوزیتهای تقویت شده با الیاف بازالت/ کنف

حسین تقی پور¹، جابر میرزایی²

h.taghipoor@velayat.ac.ir استادیار، دانشگاه ولایت، ایرانشهر،

2دکتری، دانشگاه سمنان، <u>mirzaei.jaber@yahoo.com</u>

چکیدہ

در این مقاله، استحکام خمشی نانوکامپوزیت با زمینه پلیمری پلیپروپیلن (PP) تقویت شده با نانوصفحات گرافن، الیاف بازالت، الیاف کنف به روش رویه پاسخ (RSM) بررسی شده است. برای تقویت کامپوزیت، مقادیر 0، 7/5 و 1/5 درصد وزنی برای نانوصفحات گرافن، 0، 7/5 و 15 درصد وزنی برای الیاف بازالت و 0، 7/5 و 15 درصد وزنی برای الیاف کنف در نظر گرفته شده است، که برای تهیهٔ هر ترکیب از یک مخلوط کن داخلی و یک دستگاه پرس داغ استفاده میشود. همچنین تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی (FE-SEM) جهت مشاهدهٔ نصوهٔ پراکندگی نانوصفحات گرافن، الیاف بازالت و الیاف کنف در زمینهٔ پلیمری استفاده شدند. نتایج نشان میدهد، نانوکامپوزیت با 0.75 نحوهٔ پراکندگی نانوصفحات گرافن، الیاف بازالت و الیاف کنف در زمینهٔ پلیمری استفاده شدند. نتایج نشان میدهد، نانوکامپوزیت با 0.75 درصد وزنی گرافن 12٪ استحکام خمشی را افزایش میدهد و در ادامه با افزایش ذرات نانو تا 1/5 درصد وزنی، 6 درصد استحکام خمشی کاهش یافت. افزایش 15 درصد وزنی الیاف بازالت، استحکام خمشی را 13٪ افزایش داد، همچنین افزایش 15 درصد وزنی الیاف کنف،

واژه های کلیدی

استحكام خمشي، كامپوزيت، نانو گرافن، الياف بازالت، الياف كنف.

مقدمه

پیشرفتهای وسیع و سریعی که در کلیه زمینههای صنعتی رخ داده است، مرهون دستیابی به مواد با کیفیت بالاتر است که در ساخت قطعات ماشین آلات و تجهیزات صنعتی به کار می روند. اخیرا، استفاده از فیبرهای طبیعی در ساخت مواد کامپوزیتی سازگار با محیط زیست در صنایع مختلف مورد توجه قرار گرفتهاند که علت آن وجود خواص ذاتی آنها مانند مقاومت، خواص حرارتی، عدم نفوذپذیری آب و تجزیه شدن در محیط زیست است [1]. یعقوبی و همکاران [2]، در مقالهای به بررسی خواص خمشی کامپوزیت پلی پروپیلن تقویت شده با الیاف کنف پرداختند وکه مقادر بهینه متغییر های ساخت، شامل 30 درصد وزنی کنف با طول 6 میلیمتر و 3 درصد وزنی سازگار کننده دست پیدا کردند. مقادیر استحکام و مدول خمشی در نقطه بهینه به ترتیب برابر 56/65 و 3442 مگاپاسکال بدست آمد.

گوچنگ و همکارانش [3]، به بررسی تآثیر میزان الیاف کربن بر روی خواص مکانیکی کامپوزیت الیاف کربن و اپوکسی پرداختند. آنها به بررسی خواص مکانیکی کامپوزیت که شامل 20 تا 60 درصد وزنی الیاف کربن می باشد پرداختند. آنها گزارش کردند که افزایش میزان الیاف تا 60 درصد وزنی باعث کاهش خواص مکانیکی نانوکامپوزیت گردیده است. یو^۲ و همکارانش [4]، به بررسی خواص مکانیکی کامپوزیتهای تقویت شده با الیاف کوتاه طبیعی پرداختند. آنها در کار خود از الیاف جوت و رمی با میانگین طول 10 میلیمتر و در 10 تا 50 درصد وزنی استفاده کردند. آنها به این نتیجه رسیدند که بیشترین بهبود در خواص مکانیکی در 30 درصد وزنی الیاف صورت پذیرفته است.

لوپرسو^۳و همکاران [5]، خواص مکانیکی کامپوزیت تقویت شده با الیاف بازالت و شیشه را مورد مطالعه قرار دادند. این نمونه ها با استفاده از فناوری کیسه های خلاء تهیه شده و همچنین تست کششی با استفاده از دستگاه MTS انجام شده است. نتایج آزمون نشان داد که کامپوزیت تقویت شده با الیاف بازالت از مدول یانگ بالاتر، مقاومت فشاری و خمشی، مقاومت در برابر ضربه و جذب انرژی بیشتر برخوردار است.

کلومبو و همکاران [6]، خصوصیات کامپوزیت تقویت شده با بازالت که با استفاده از فرآیند تزریق خلاء به جای روش دستی ساخته شده اند را مورد بررسی قرار دادند. دو نوع ماتریس پلیمر، یعنی رزین وینیل استر و رزین اپوکسی تقویت شده با الیاف بازالت مورد آزمایش قرار گرفتند. مشخص شد که کامپوزیت تقویت شده با رزین اپوکسی خواص مکانیکی بهتری نسبت به کامپوزیت تقویت شده با رزین وینیل استر دارد. کامپوزیت تقویت شده با رزین اپوکسی معمولاً با اتصال فیبر با ماتریس متصل می شود در حالی که کامپوزیت تقویت شده با رزین وینیل استر وینیل استر تمایل به جدا کردن فیبر از ماتریس دارد. والنتینو و همکاران [7]، ویژگیهای مکانیکی پلاستیک تقویت شده با ایاف بازالت با دو نوع پارچه مختلف را تحت آزمایشات کششی بررسی کردند. شبیه سازی عددی نیز برای اعتبارسنجی مدل عددی پیشنهادی انجام شد. سایر محصولات فیبر بازالت به شکل میله و افزودنی به بتن نیز مورد بررسی قرار گرفت. بانیبایات و پاتنایک [8]، خواص مکانیکی نوار پلیمری تقویت شده با الیاف بازالت با

سونگ و همکارانش [10]، نشان دادند که افزودن 1 درصد وزنی نانو صفحات گرافن به پلیپروپیلن استحکام تسلیم و استحکام کششی آنرا افزایش داده و افزودن بیش از 1 درصد وزنی (تا 5 درصد وزنی) آن موجب کاهش استحکام ترکیبات میشود. در یک تحقیق، یوان و همکارانش [11]، به بررسی خواص مکانیکی نانوکامپوزیتهای پلیپروپیلن/ اکسید گرافن پرداختند. گزارشهای آنها نشان میدهد که حضور تا 1 درصد وزنی اکسید گرافن، مدول الاستیک و استحکام کششی را افزایش میدهد ولی باعث کاهش ازدیاد طول تا پارگی میشود.

مواد اوليه

در این مقاله از پلیمر پلیپروپیلن با نام تجاری V30S محصول شرکت پتروشیمی اراک استفاده شد. الیاف کنف طبیعی با قطر 50 میکرون و با دانسیتهٔ Kg/m³ Kg/m³ که به طور کامل از مواد طبیعی تشکیل شده است و همچنین از الیاف بازالت محصول شرکت بازالتکس با قطر 20 میکرون و دارای دانسیتهٔ Kg/m³ XGnP استفاده شده است. پودر گرافن با کد تجاری -xGnP

- ¹Guocheng
- ² YU
- ³ loperso

m C750~ محصول شرکت ایکس– جی ساینس[†] آمریکا، به عنوان نانوپرکننده در این تحقیق استفاده شد. این ذرات پودر، با قطر متوسط کمتر از 5 میکرون، ضخامت 2/2 × 10³ Kg/m³ و چگالی $m Kg/m^3$ میکرون، ضخامت 2/2 شناسایی شدهاند.

تمامی نمونهها به روش اختلاط مذاب و با استفاده از مخلوط کن داخلی مدل HBI SYS 90 ساخت شرکت هک آمریکا با سرعت 60rpm در دمای 2000 تهیه شدند. بعد از ذوب پلی پروپیلن در مخلوط کن، گرافن، الیاف بازالت و الیاف کنف در درصدهای وزنی مشخص شده در جدول 1 که با روش طراحی آزمون سطح پاسخ روش کامپوزیت مرکزی بدست آمده اضافه می شوند. زمان اختلاط برای تمامی شده در جدول 1 که با روش طراحی آزمون سطح پاسخ روش کامپوزیت مرکزی بدست آمده اضافه می شوند. زمان اختلاط برای تمامی شده در جدول 1 که با روش طراحی آزمون سطح پاسخ روش کامپوزیت مرکزی بدست آمده اضافه می شوند. زمان اختلاط برای تمامی شده در جدول 1 که با روش طراحی آزمون سطح پاسخ روش کامپوزیت مرکزی بدست آمده اضافه می شوند. زمان اختلاط برای تمامی شونه ما min ای می شوند. زمان اختلاط برای تمامی کرم محصول شرکت تویوسکی مدل VCH ساخت کشور ژاپن در دمای 2000 و فشار 2/5MPa تهیه شدند. از هر نمونه، برای هر گرم محصول شرکت تویوسکی مدل VCH ساخت کشور ژاپن در دمای 2000 و فشار مدوست محیوی شری با ستگاه پرس آزمون 3 نمونه استاندارد با استفاده از قالب گیری فشاری توسط دستگاه پرس محصول شرکت تویوسکی مدل VCH ساخت کشور ژاپن در دمای 2000 و فشار محمول شرکت تویوسکی مدل SANT ساخت کشور ژاپن در دمای 2000 و فشار مدوست همچنین در شکل 4 تصاویر نمونه در حال آزمون نشان داده شده است. همچنین در شکل 4 تصاویر نمونه در حال SANTM آزمون نشان داده شده است. همچنین در شکل 4 تصاویر نمونه در حال SANTM آزمون در استحکام خمشی از دستگاه تست کشش و فشار سنتام SANTM 400 با خرفیت 5 تن استفاده گردید. در این مقاله آزمون خمشی طبق استاندارد D790 محمق با سرعت 3/1 میلیمتر بر دقیقه انجام گرفت.

استحكام خمشي	نانو گرافن	الياف كنف	الياف بازالت (درصد	شماره نمونه
(MPa)	(درصد وزنی)	(درصد وزنی)	وزنی)	
43.59±0.8	0/75	0	0	1
48.76±0.78	0/75	0	15	2
50.60±0.54	0/75	15	0	3
55.85±1.24	0/75	15	15	4
42.98±0.76	0	7/5	0	5
47.8±0.94	0	7/5	15	6
45.19±1.36	1/5	7/5	0	7
50.33±0.86	1/5	7/5	15	8
39±0.97	0	0	7/5	9
49±1.1	0	15	7/5	10
44.5±0.73	1/5	0	7/5	11
50.60±1.03	1/5	15	7/5	12
49±0.84	0/75	7/5	7/5	13
49.8±0.96	0/75	7/5	7/5	14
50.60±0.83	0/75	7/5	7/5	15

جدول 1: درصد اجزای تشکیل دهنده نانوکامپوزیت حاصل از DOE

⁴ XG Sciences

⁵ Surface area

شکل 1 تصویر نمونههای آزمون کشش، ضربه و خمش

شکل 2 تصویر نمونههای آزمون خمش سه نقطه تحت بارگذاری خمشی

بحث

نتایج استحکام خمشی در نمودار شکل 3 نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می شود افزدون الیاف کنف و الیاف بازالت به زمینه پلیمری باعث افزایش استحکام خمشی شده است. تاثیر حضور الیاف بازالت و کنف در اتلاف انرژی رشد ترک در نمونههای آزمون خمش باعث افزایش استحکام خمشی می شود. همچنین افزودن گرافن به ترکیب، استحکام خمشی را افزایش داده است. همانطور که در نمودارها مشاهده می شود، حضور تنها 75/0 درصد وزنی نانوصفحات گرافن در ترکیب نمونهها افزایش استحکام خمشی را به همراه داشته که علت آن بهبود اتصال زمینه و الیاف می باشد. به علاوه حضور نانوصفحات توسط مکانیزمهای مختلفی چون ایجاد حفره، پل زدن و انحراف مسیر ترک، می تواند مانعی بر رشد ترک باشد و با جذب انرژی بالاتر سبب افزایش انرژی شکست شود. اما در نمونههای با 1/5 درصد وزنی نانوصفحات گرافن استحکام خمشی، نسبت به 20/0 درصد وزنی گرافن، کاهش پیدا کرده است. در واقع در نمونههای با عارا

نانوذرات، شاهد تشکیل کلوخههایی هستیم که میتوانند سبب تمرکز تنش شده و مناطقی برای شروع رشد ترک ایجاد کند و در نهایت منجر به تردتر شدن ماده گردد.

همچنین شکل 4 سطح شکست این نمونه را تحت بارگذاری خمشی را نشان میدهد. همانطور که در شکل نشان داده شده است، سطح شکست الیاف بازالت به راحتی قابل مشاهده میباشد که تحت بارگذاری خمشی شکسته شدهاند.

شکل 4 تصویر FE- SEM گرفته شده از نمونهٔ شامل 0/75 درصد وزنی نانوصفحات گرافن، 15 درصد وزنی الیاف بازالت و 0 درصد وزنی الیاف کنف تحت بار گذاری خمشی

شکل 5 رویه های پاسخ مربوط به استحکام خمشی را نشان میدهد. همان طور که در رویه (الف) مشاهده میشود با ثابت ماندن درصد وزنی گرافن، افزایش درصد وزنی الیاف بازالت و افزایش درصد وزنی الیاف کنف باعث افزایش استحکام خمشی شده است. همچنین در رویه (ب) مشاهده می شود که با ثابت ماندن درصد وزنی الیاف کنف، افزایش درصد وزنی الیاف بازالت باعث افزایش استحکام خمشی و گرافن تا 0/75 درصد وزنی گرافن باعث افزایش و افزودن آن در درصدهای وزنی بالاتر باعث کاهش استحکام خمشی شده است. همان طور که در رویه (پ) مشاهده می شود، با ثابت ماندن درصد وزنی الیاف بازالت، افزایش درصد وزنی الیاف بازالت باعث افزایش استحکام خمشی و افزودن شده. همچنین افزودن درصد وزنی گرافن، استحکام خمشی را در ابتدا افزایش و سپس کاهش دامه است.

شکل 5 رویه پاسخ استحکام خمشی در حالتهای الف) نانوصفحات گرافن ثابت، ب)الیاف کنف ثابت و پ) الیاف بازالت ثابت.

نتيجه گيري و جمع بندي

در این تحقیق، خواص خمشی نانوکامپوزیتهای تقویت شده با الیاف بازالت، الیاف کنف و نانو ذرات گرافن در زمینه پلیپروپیلن در محدوده ی 0 تا 1/5 درصد وزنی نانوصفحات گرافن، 0 تا 15 درصد وزنی الیاف بازالت و 0 تا 15 درصد وزنی الیاف کنف به صورت تجربی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد حضور 0/75 درصد وزنی گرافن 12٪ استحکام خمشی را افزایش می دهد و در ادامه با افزایش ذرات نانو تا 1/5 درصد وزنی، 6 درصد استحکام خمشی کاهش یافت. افزایش 15 درصد وزنی الیاف بازالت، ستحکام خمشی را افزایش می دهد و در ادامه با افزایش داد، همچنین افزایش 15 درصد وزنی الیاف کنف، استحکام خمشی را 18٪ افزایش داد.

مراجع:

- [1] V. K. Thakur, M. K. Thakur, and R. K. Gupta, "Rapid synthesis of graft copolymers from natural cellulose fibers," *Carbohydr. Polym.*, 2013, doi: 10.1016/j.carbpol.2013.06.072.
- [2] H. Yaghoobi and A. Fereidoon, "Thermal analysis, statistical predicting, and optimization of the flexural properties of natural fiber biocomposites using Box–Behnken experimental design," J. Nat. Fibers, vol. 16, no. 7, pp. 987–1005, Oct. 2019, doi: 10.1080/15440478.2018.1447416.
- [3] G. Qi, B. Zhang, and Y. Yu, "Research on carbon fiber/epoxy interfacial bonding characterization of transverse fiber bundle composites fabricated by different preparation processes: Effect of fiber volume fraction," *Polym. Test.*, vol. 52, pp. 150–156, Jul. 2016, doi: 10.1016/j.polymertesting.2016.03.022.
- [4] T. YU, Y. LI, and J. REN, "Preparation and properties of short natural fiber reinforced poly(lactic acid) composites," *Trans. Nonferrous Met. Soc. China*, vol. 19, pp. s651–s655, Dec. 2009, doi: 10.1016/S1003-6326(10)60126-4.
- [5] V. Lopresto, C. Leone, and I. De Iorio, "Mechanical characterisation of basalt fibre reinforced plastic," *Compos. Part B Eng.*, vol. 42, no. 4, pp. 717–723, Jun. 2011, doi: 10.1016/j.compositesb.2011.01.030.
- [6] C. Colombo, L. Vergani, and M. Burman, "Static and fatigue characterisation of new basalt fibre reinforced composites," *Compos. Struct.*, 2012, doi: 10.1016/j.compstruct.2011.10.007.
- [7] N. Valentino, P., Furgiuele, F., & Gebbeken, "Mechanical characterization of basalt fibre reinforced plastic with different fabric reinforcements – Tensile tests and FE-calculations with representative volume elements (RVEs). Frattura ed Integrità Strutturale," *Fract. Struct. Integr.*, vol. 8, no. 28, pp. 1–11, 2013.
- [8] M. R. Nobile, G. P. Simon, O. Valentino, and M. Morcom, "Rheological and structure investigation of melt mixed multi-walled carbon nanotube/PE composites," 2007, doi: 10.1002/masy.200750110.
- [9] C. High, H. M. Seliem, A. El-Safty, and S. H. Rizkalla, "Use of basalt fibers for concrete structures," *Constr. Build. Mater.*, vol. 96, pp. 37–46, Oct. 2015, doi: 10.1016/j.conbuildmat.2015.07.138.
- [10] P. Song, Z. Cao, Y. Cai, L. Zhao, Z. Fang, and S. Fu, "Fabrication of exfoliated graphene-based polypropylene nanocomposites with enhanced mechanical and thermal properties," *Polymer* (*Guildf*)., vol. 52, no. 18, pp. 4001–4010, Aug. 2011, doi: 10.1016/j.polymer.2011.06.045.
- [11] B. Yuan, C. Bao, L. Song, N. Hong, K. M. Liew, and Y. Hu, "Preparation of functionalized graphene oxide/polypropylene nanocomposite with significantly improved thermal stability and studies on the crystallization behavior and mechanical properties," *Chem. Eng. J.*, vol. 237, pp. 411–420, Feb. 2014, doi: 10.1016/j.cej.2013.10.030.